THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XVIII No. 2 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department OCTOBER, 1935

THE CURSE UPON HITLER

Poor Adolf Hitler, the Reich's Chancellor of Germany! For all of his persecutions against the Jews and the Christians, he is under the mighty Curse of God. This Curse was given by the promise of God against all men, or nations, who might, in time to come, persecute His chosen people, the Jews, as Hitler is now doing:-

> Now the Lord had said unto Abram, I will bless them that bless thee, and curse him that curseth thee: and in thee shall all families of the earth be blessed. Gen. 12:3

From this promise of Jehovah, we see that the Goy (including Gentile Catholics and Christians) are to be blessed of Jehovah when they befriend the seed of Abram, and they are to be cursed for the awful things which have been done by Hitler, by the Czars, by the persecutions of Spain, France and the many other countries of the world.

ANOTHER CURSE

But wait! The same God who pronounced so awful a curse upon Hitler and upon all those who hate and mistreat the children of Abraham, passed a judgment against the whole Jewish nation, which involves a curse even greater than that of Hitler. Here is the terrible warning:-

> "Cursed be he that confirmeth not all the words of this Law to do them." Deut. 27: 26; Gal. 3:10.

But think for a moment. Hitler will be in Hell. He is under God's curse. But are you, dear Jewish reader, any better off? Have you kept "All the words of God's Law to do them?" Do you really keep the Sabbath? Do you really "Worship the Lord thy God?" Do you ever study God's holy Law so as to know how to "do" it?

Then, if not, you are also under God's Curse, and you and Hitler may spend Eternity in hell together! Hitler and you in hell together! terrible!

But, there is one Way to escape. Thank God, there is just one Way. And if you really want to know this one and only Way to escape, provided by God Himself, you can discover it easily by reading earnestly and diligently what God says about this Way which He, at great cost, has prepared for those who really want to know and do His will. Through our own prophet Isaiah God foretold to us that the great atonement for our sins would be made by One who was to suffer torture, and finally be put to death. Here are two or three verses which give you a brief hint of this great Person; if you want the full description, just open your T'nach to Isaiah 53 and read the whole chapter:-

> "Surely he hath borne our griefs, and carried our sorrows: yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted. But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities: the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed." Is. 53.

Seven hundred years later, the Lord Jesus Christ lived, and worked, and was finally put to death, in Jerusalem. Concerning Him, God had announced by a great voice from heaven, "This is my beloved Son, hear ye HIM." Mark 9:7.

With this authority from God, this is the Lord Jesus Christ who said to our forefathers,

> "I am the way, the truth and the life: no man cometh unto the Father, but by me." John 14:6.

Now, dear reader, what hope have you for your future deliverance, apart from the Lord Jesus Christ? Why deceive yourself any longer? Your prayers, your fasting, your giving to the poor, all these things blow away as chaff before the wind, when they are brought face to face with that terrible and unimpeachable blast of God's Word, as uttered by the Lord Jesus Christ, "No man cometh unto the Father but by Me!" John 14:6.

Hitler now denies the Lord Jesus Christ. Hitler hates Christ! But are you any different from Hitler? And have you any guarantee that you will not spend your endless eternity where Hitler spends his? If you want such a guarantee, the only one who can give it to you, is the Lord Jesus Christ.

So choose this day, dear reader, with whom you will prefer to spend eternity. With Hitler, or with the Lord Jesus Christ? The Christ who loved you so much that He gave Himself for you. For you, if you will but believe it, He suffered the shame and agony of the cross on Calvery's hill. Can you afford to spurn such a love?

—With acknowledgment to Mr. Leon Mayer

A DRINK FROM THE FOUNTAIN

> **"Whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into everlasting life." John 4:14.**

There was a man of the Pharisees, named Nicodemus, a ruler of the Jews: The same came to Jesus by night, and said unto him, Rabbi, we know that thou art a teacher come from God: for no man can do these miracles that thou doest, except God be with him. Jesus answered and said unto him, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born again, he cannot see the kingdom of God. Nicodemus saith unto him, How can a man be born when he is old? can he enter the second time into his mother's womb, and be born? Jesus answered, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born of water and of the Spirit, he cannot enter into the kingdom of God. That which is born of the flesh is flesh; and that which is born of the Spirit is spirit. Marvel not that I said unto thee, Ye must be born again. The wind bloweth where it listeth, and thou hearest the sound thereof, but canst not tell whence it cometh, and whither it goeth: so is every one that is born of the Spirit.

Nicodemus answered and said unto him, How can these things be? Jesus answered and said unto him, Art thou a master of Israel, and knowest not these things? Verily, verily, I say unto thee, We speak that we do know, and testify that we have seen; and ye receive not our witness. If I have told you earthly things, and ye believe not, how shall ye believe, if I tell you of heavenly things? And no man hath ascended up to heaven, but he that came down from heaven, even the Son of man which is in heaven.

And as Moses lifted up the serpent in the wilderness, even so must the Son of man be lifted up: That whosoever believeth in him should not perish, but have eternal life. For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life. John 3:1-16

WE WANT YOUR SUBSCRIPTION

If you are receiving The Shepherd of Israel and have not subscribed for it yourself, it is because someone else has subscribed for you. When that subscription expires, we will stop sending you this paper. Now if you do not want to miss a single copy of the paper, please send us your 50c. at once and we will extend your subscription for one year.

The Shepherd of Israel is being received by thousands of prominent Jews in America each month; among them are lawyers, doctors, merchants, bankers, and rabbis. Many are writing us to say how much they enjoy the paper. They realize what an important work The Shepherd of Israel is doing and how it is emancipating the minds of many of our Jewish people so that they are waking up to the folly of their blindness and are beginning to realize that after all they have no future hope aside from the Lord Jesus Christ, their Saviour and Messiah.

The subscription price of The Shepherd of Israel is 50c. a year. Remittance can be sent either in stamps or by postal money order. We want you to subscribe so that you will be sure of getting your paper each month.

BECOME A SUBSCRIBER TO DAY

Publshed Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

WHEN IS A JEW NOT A JEW?

Ignorance begets strange ideas and false prejudices. Many Jews assert that when a Jew becomes a believer in the Lord Jesus Christ, he ceases to be a Jew. But nothing is farther from the truth than this.

Suppose we reach an agreement as to the definition of a real Jew, and then compare the various types of Jews of the present day with our standard; in this way we can determine who is a real Jew. We think our readers will agree with us in three or four fundamental characteristics which a Jew must have in order to be a true Jew; first, he must believe in God; secondly, he believes in the Bible which God has given to us, and which is the Word of God itself; third, he believes and tries to obey all that God has told him to do; fourth, he believes in the prophecies as being the sure Word of God, and that they point to the coming of the Messiah through whom forgiveness will be obtained for all the sins of the Jewish people; fifth, he knows that he cannot approach God today unless it be through the blood atonement which God prescribed as being the only way by which a Jew could obtain forgiveness for his sins, as it is written "For it is the blood only that maketh atonement for the soul." Lev. 17:11.

FOUR CLASSES

Let us now take four classes of Jews of the present day, and compare them with the standard above mentioned. Let us consider Reformed Jews, Socialist Jews, Orthodox Jews and Jews who have become Believers in the Lord Jesus Christ, or Christian Jews.

First, the Reformed Jews reject the authority of the Bible as the Word of God: they consider a large part of the Bible legendary, the record of the flood a myth, the necessity for an atonement for sins absurd. They thus deny utterly the fundamentals of true Judaism and the Word of God. Such Jews cannot be called real Jews for they are simply a gross caricature of true Judaism.

Second, the Socialist Jew seeks through a system of his own devising to set up a social order totally inconsistent with the laws laid down by God as being fundamental to Jewish life. Such a Jew refuses to recognize the supreme right that God has to rule in the life of the individual, and he too laughs at Jewish law and at God's law.

THE ORTHODOX JEW

Third, the Orthodox Jew upholds the law of Moses and the Word of God, but he has allowed himself to be carried away and entangled in the maze of tradition and fables of men. He does things today in the practice of his religion which are no where authorized in the Bible. In large part we believe that a great many Jews have become Reformed and Socialists and Anarchists because they found themselves unable to continue in the nonsense of the so-called Orthodox rites. For instance, on the day of Atonement, the most solemn day of the Jewish Year, the Orthodox Jew takes a chicken and waves it over his head, reciting a prayer while doing so, and he believes that he will have his sins forgiven. The strange part of this procedure is that nowhere in the entire Bible is there a single command to do this. On the contrary the command of God distinctly says that the Jew must sacrifice a lamb and that the lamb must be slain in Jerusalem. But along come a few Rabbis, and tell the Jews that they do not need a lamb but they can take a chicken; and they need not make the sacrifice in Jerusalem but in New York and the surprising thing is that Jews who in every day business exercise shrewd common sense listen to these senseless commands of Rabbis, who have no authority whatever from God to give them such commands. Such a practice is also a crime against God; how can any honest Jew expect that God will forgive his sins when he is deliberately disobeying God at the very moment he is asking Him for forgiveness? Is it any wonder that it is now nearly 2000 years since we Jews have been scattered over the world and God has never yet answered our prayers, to restore us again to His favor?

THE CHRISTIAN JEW

Fourth, we come to the Christian Jew, the Jew who has after thorough study of these questions, decided to accept the Lord Jesus Christ as his sacrifice and atonement for his sins. Such a Jew is not a traitor to Judaism, he is not an Anarchist, he is not Reformed, but is simply a true Jew. He believes in all the Bible, the law of Moses, the God of Abraham, Isaac and Jacob; he believes in the prophecies which tell that the Messiah is to come, and that the Lord Jesus Christ was that Messiah who came nearly 2000 years ago to be a sacrifice for our sins, and He is to come again perhaps very soon to restore the throne of David at Jerusalem. Because that Messiah came and since He came, there has been no more need for sacrificing a lamb every year at Jerusalem, because He truly was the Lamb who was slain for the sins of us all, as it is written in Isaiah 53:6, "And the Lord hath laid on Him the iniquity of us all." There is no need to kill a chicken on the day of Atonement. To do that is to insult God, because we are refusing to accept the sacrifice which God gave for us.

To conclude, a Jew can be a true Israelite only when he obeys the entire Word of God, believes in the Messiah the Lord Jesus Christ and through Him obtains true forgiveness for his sins. A Jew who does not do this cannot be called a real Jew for he denies the Messiah, whom God sent as His only begotten Son and through whom alone our sins can be forgiven.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS, BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

Gospel meetings every Monday, and Friday Evening at 8 O'clock. Come and bring your friends. A warm welcome and a real blessing await you.

BRANCH MISSIONS AND WORKERS

Philadelphia, Pa.
533 SPRUCE STREET
MR. HARRY BURGEN, MISSIONARY

Pittsburgh, Pa.
1603 CENTER AVENUE
REV. JOHN SOLOMON, MISSIONARY

Chicago, Ill.
MR. CHAS. HOROWITZ
153 INSTITUTE PLACE

Riga, Latvia
MR. JOSEPH SCHWARTZ, MISSIONARY
BAZNICAS IELA 35

Warsaw, Poland
REV. MOSES GITLIN, MISSIONARY
WILENSKA 27 M 26

Jerusalem, Palestine
GOSPEL GATE, RUSSIAN COMPOUND
REV. FRANK BOOTHBY, MISSIONARY

Our Missionaries are gladly at the service of any Jewish inquirer after the Truth as it is in the Lord Jesus Christ. A Jewish missionary is a friend worth having.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address :

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

* * *

אין אנבעטראכט צום ארעמקייט פון מענשען וואס ווערט אויבען דערמאנט, מוזען מיר עקספּליצירען און עס פארשטענדליך מאכען צו אלע קלאס לעזער. מיר האבען נעמליך אויסגעפיהרט אז גאט האט ליעב די ארעמע. דאס מיינט אבער נישט יענע ארעמע וואס ווערען פארברעכער, באגעהען גנבה, גזלה און רויבערייי (כאטש גאט האט זיי אויך ליעב און ער ווארט אַ אויך זיי זאלען תשובה טהון און זיך באקעהרען צום הייליגען גאט) מיר מיינען מיט דער ספּעציעלע ליעבע פון גאט צו מענשען, יענע אַ ר ע מ ע וואס גלויבען אין גאט ב"ה און אין זיין ווארט ווי אויך אין זיין הייליגען משיח. אט אזאלכע ארעמע מענשען זענען רעפּרעזענטירט אין די עטליכע ווערבע־ריטלעך וואס זענען צוזאם געבונדען מיט די אנדערע מינים און אלע צוזאם זענען זיי פיער מינים.

דא איז אבער די פראגע, פארוואס'זשע זאלען אזאלכע ליידען פון ארעמקייט ווען גאט האט זיי אזוי ליעב?

די אנטווארט איז, אז דאס זענען נסיונות. גאט ב"ה האט פערשיעדענע אופנים אויסצופּרובירען די אינערליכע נשמה פון איינעם וואס דיענט און לויבט איהם. מיר געפינען דאס אין אייניגע ערטער אין תנ"ך. מיר ווילען אבער נור איין אילוסטראציע געבען און דאס וועט גענוג זיין צו בעלייכטען דעם געדאנק.

אין דברים י"ג, 4, לעזען מיר, "כי מנסה ד' אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ד' אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם". ד"ה, אז גאט פּרופט אייך צו וויסען אויב איהר האט ליעב אייער גאט מיט אייער גאנצען הארץ און מיט אייער גאנצען נפש. דאס איז געווען אין דער צייט ווען גאט ב"ה האט ארויסגעוויזען זיין אונבאגרענצטע ליעבע צום פאלק ישראל און דאך זאגט ער, אז ער וויל זיי אויספּרובירען.

די פראגע ווארפט זיך אבער שטארק אין די אויגען, ווייס דען נישט גאט, דער יודע מחשבות, דעם מענשענס הארץ און זיין געדאנק אהנע איהם צו שטעלען אויף פּראבע? די אנטווארט איז, אז גאט ווייס עס טאקע, נאר וואס'זשע דען—גאט וויל אז דער וועמען ער וויל פּרואווען זאל עס אליין אויך וויסען. דארט הייסט עס נישט "למען ארע"—איך זאל עס וויסען, נייערט "לדעת" אז איהר זאלט עס וויסען. אזוי לאנג אַ מענש האט אלץ גוטעס אין לעבען, אהן שום שוועריגקייטען, מעג ער זיין ווי פרום, ווייסט ער דאך נישט זיכער אויב ער האט גאט ליעב "בכל לבבו", ביז עס קומט עפּעס אַ צרה, איז אויב די ליעבע צו גאט איז באמת שטארק וועט די צרה איהם קיינמאל נישט אראפּ פיהרען פון זיין שטארקע אמונה.

אט אזאלכע ארעמע מענשען ווערען אין דער הייליגער שריפט פארגעשטעלט אלס אַ ווערבע. טאקע נור אַ פּשוט'ע ארעמע ווערבע, אבער זי וואקסט נעבען וואסער און איהרע ווארצלען באציהען שטארקהייט פון וואסער, אזוי אויך דער ארעמאן וואס ליעבט גאט בכל לבבו ובכל נפשו האט זיין ווארצעל אין כביכול, גאט ב"ה אליין. עס מאכט נישט ווען אַ צרה קומט וועט ער זיך קיינמאל נישט אפילו אַ וואקעל טהון פון דרך ד'.

אט דאס איז די ווערבע וואס גאט האט געהייסען ברענגען מיט'ן אתרוג און לולב און זיך דערמיט פרייען פאר גאט.

אַ ביישפּיעל דערפון געפינען מיר אין ישוע המשיח גופא, ער, דער בן אלהים אויף וועם גאט האט אויסגערופען פון הימעל, "זה בני ידידי בו רצתה נפשי אליו תשמעון" (מתיה י"ז, 5) איהם האט דאך אודאי גאט ליעב געהאט און דאך האט ער נישט געהאט אפילו וואו דעם קאפּ אנידער צו לייגען, ער זאגט אין מתתיהו, ח', 20, "די פייגעל האבען נעסטען און די פוקסען האבען לעכער וואו צו זיין, אבער ער, וואס האט זיך אליין גערופען "בן אדם" האט אפילו נישט וואו דעם קאפּ אנידער צו לייגען".

מיר געפינען זעהר אסאך גלויביגע אין ישוע המשיח, סיי אידען און סיי נישט־אידען אויף וועלכע עס קומען אזאלכע נסיונות פון גאט און דאך בלייבען זיי תמיד טריי צו זייער גלויבען. גאט'ס תכלית צו פּרופען זיינע מאמינים איז כדי זיי צו ברענגען צו דער ענגסטער פארבינדונג פון דביקות מיט גאט.

אין מלאכי ג' געפינען מיר אַ מערקווירדיגען פּסוק, נעמליך, "וישב מצרף ומטהר כסף". ד"ה, גאט זיצט אזוי ווי אַ לייטערער פון זילבער. דער זילבער לייטערער מוז זיצען ביים פּראצעס פון דער לייטערונג כדי די היץ פון פייער זאל זיין מיט אַ געוויסען גראד. ווען די היץ איז שטארקער קאן דאס זילבער ווערען פארדארבען, און ווען ער זעהט זיין אייגען פּנים אין געלייטערטען זילבער, ווייסט ער אז דאס זילבער איז שוין געלייטערט.

אט דאס מיינט דער פּסוק אין מלאכי ג', גאט ב"ה איז אזוי ווי דער זילבער לייטערער. דאס פייער פון די פערזוכונג (נסיונות) קאן נישט זיין צו שטארק. ווען ער פּריפט דעם גלויביגען געהט ער נור ביז אַ געוויסען גראד און ווען גאט זעהט זיין עבען־בילד דארט אין יענעם עבד נאמן, אז זיין אמונה איז בתכלית השלימות דאן ווערט די לייטערונג אפּגעשטעלט.

ליעבער לעזער, וויאזוי באשטעהט אייער אמונה צו גאט? אין ישוע המשיח וועט אייער אמונה קומען צום תכלית השלימות און די ליעבע גאטעס וועט זיך אין אייך אפּשפּיגלען.

אַ טרינק פון דער קוואלענדער ברון.

„ווער עס וועט טרינקען פון דעם וואסער וואס איך וועל איהם געבען דער וועט קיינמאל נישט דורשטיג זיין, נייערט דאס וואסער וואס איך וועל איהם געבען וועט אין איהם זיין אַ קוואל פון וואסער וואס קוועלט צום עוויגעם לעבען". יוחנן ד'.

"עס איז אמאל געווען אַ רייכער מאן וועלכער האט זיך תמיד געקליידט אין פּורפּור און אין פיינעם ליינוואנד, און האט אין תענוג און אין פרייד געלעבט. און עס איז געווען אַ ארעמאן וואס האט געהייסען אליעזר, ער איז געווען פול מיט בלאטערן און איז געלעגען ביים רייכענס טויער און ער האט זיך באגעהרט צו זעטיגען מיט די ברעקלעך וואס פאלען אראפּ פון דעם רייכען מאן'ס טיש... און עס איז געשעהן אז דער ארעמאן איז געשטארבען און ער איז פון די מלאכים געבראכט געווארען צום שויס פון אברהם, און דער רייכער איז אויך געשטארבען און איז באגראבען געווארען. דארט אין גיהנם ווען ער איז אין גרויסע יסורים געווען האט ער זיינע אויגען אויפגעהויבען און האט געזעהן אברהם פון ווייטען און אליעזר אין זיין שויס. האט ער פלוצים אויסגעשריגען און געזאגט, פאטער אברהם, דערבארם דיך איבער מיר און שיק אליעזר אז ער זאל איינטינקען דעם שפּיץ פון זיין פינגער אין וואסער און זאל מיין צונג אפּקיהלען ווייל איך ליידט שרעקליכע יסורים אין דיעזען פלאם! און אברהם האט צו איהם געזאגט, זוהן, געדענק אז דו האסט אלע גוטע זאכען אפּגענומען ביי דיין לעבען און אליעזר—די שלעכטע זאכען, און אצינד איז ער דא געטרייסט אבער דו האסט יסורים. אחוץ דעם אלעם איז פאראן צווישען אונז און אייך אַ גרויסער אפּגרונד אז די וואס ווילען פון דאנעט צו אייך אריבער געהן קענען ניט און אויך די פון יענער זייט קענען ניט קומען צו אונז. דרויף האט דער רייכער געזאגט, בעט איך דיך פאטער, אז דו זאלסט איהם שיקען צו מיין פאטער'ס הויז ווייל איך האב פינף ברידער, זאל ער זיי בעצייגען כדי זיי זאלען ניט דארפען קומען אין דעם ארט פון יסורים. און אברהם האט צו איהם געזאגט, זיי האבען משה'ן און די נביאים לאזען זיי זיי צוהערען. אבער ער האט געזאגט, ניין פאטער אברהם, נייערט ווען איינער פון די טויטע וועט צו זיי קומען וועלען זיי תשובה טהון. און אברהם האט צו איהם געזאגט, ווען זיי הערען נישט משה און די נביאים וועלען זיי אויך נישט הערען ווען איינער פון די טויטע וועט צו זיי אויפשטיין." (לוקס ט"ז, 19־31).

אונזערע מיסיאנען:

ברוקלין, נ. י.

רעוו. לעאפּאלד קאהן
27 טרופּ עוועניו

פילאדעלפיא, פּא.

מר' האררי בוירגען
535 ספּרוס סטריט

פּיטסבורג, פּא.

רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

שיקאגא, אילינאי

מר. טשארלס הארוויץ
153 אינסטיטוט פּלייס

ריגא, לאטוויא

מר. יוסף שווארץ
באזניקאס איעלא 35

ווארשא, פּוילין

רעוו. משה גיטלין
ווילענסקא 27 מ 26

ירושלים, פּאלעסטינא

גאספּעל גייט, רוסישער קאמפּאונד
רעוו. פרענק בוטהביי

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רעה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח.

VOL. XVIII No. 2 | רעוו. לעאפאלד קאהן, עדיטאר | OCTOBER, 1935

רייכטהום און אָרעמקייט.

דיזע צוויי עלעמענטען כאטש זיי זענען אזוי ווייט איינס פון ס׳אנדערע, נעמען זיי דאך א גלייכען אנטייל אין דער צערשטערונג פון שלום פון דער וועלט. אימער, זייט מענשען האבען זיך אנגעהויבען צו ענטוויקלען קאמערציעל, ווען רייכטהום האט אנגעהויבען צו ערשיינען אין דער וועלט האבען אט דיזע צוויי עלעמענטען, רייכטהום און ארעמקייט, געשטויסען די מענשליכע שיף און האבען דערמיט ארומגעווארפען אזוי ווי די ברויזענדע כוואליעס ווארפען א שיף פון איין ריכטונג צו דער אנדערער אז מ׳מיינט, אט אט קעהרט זיך דאס שיף איבער און ווערט איינגעשלונגען און געזונקען אין תהום פאר אייביג.

רייכטהום צו האבען איז אן און־פאר־זיך נישט קיין זינד, ווען עס איז אין די הענד פון א מענש מיט א שטארקען גייסט וועלכער לאזט זיך נישט בעזיעגען פון די פיעלע ליידענשאפטען וועלכע דראהען דעם מענש מיט פערפיהרונג און אומגליק. עס זענען אבער פאראנען נור ווייניג זאלכע וואס בעזיצען דעם געטליכען כח צו באהערשען זייערע נידעריגע תאוות, אונטערצודריקען די געוועהנליכע גליסטיגקייטען צו זיין א געוועלטיגער איבער אנדערע מענשען. דארום זאגען מיר אז רייכטהום וואס איז קאנטראלירט ביי זעלבסטזוכט איז אן אומגליק אין דער וועלט.

מיר געפינען אין נייעם טעסטאמענט ווי א רייכער איד איז אמאל געקומען צו ישוע המשיח און האט איהם כלומרשט געפרעגט "רבי, וואס איז צו טהון כדי זיך צו פערזיכערן מיט עולם הבא? דרויף האט איהם דער משיח געענטפערט, פארקויף דיין גאנץ פארמעגען און צוטייל עס צווישען די ארעמע. דער רייכער האט אפנים די עצה נישט געגליכען און איז טרויריגערהייט אוועקגעגאנגען. דאן האט ישוע געזאגט צו זיינע תלמידים, "ווי שווער איז עס פאר איינעם וואס האט זיין גאנצע האפנונג פון לעבען אין רייכטהום—צו האבען עולם הבא". (מרקוס 10).

פון דעם זעהען מיר, אז צו זיין רייך, מיינט מיינסטענטייל צו זיין ארעם אין געטליכקייט. זעהר זעלטען געפינען מיר אז א רייכער מאן זאל זיך קימערן וועגען גאט און וועגען מלכות השמים, און ווען די רייכע, זענען ווייט פון גאט וויאזוי קאנען זיי ברענגען שלום אויף דער וועלט! "אין שלום לרשעים נאום ד׳". דערפאר האבען מיר אויבען מיט רעכט געזאגט, אז רייכטהום נעמט אן אנטייל אין דער צושטערונג פון שלום אין דער וועלט.

דער צווייטער עלעמענט—ארעמקייט—האט גאנץ אנדערע כאראקטעריסטיקס. דער ארעמער מענש זאגט אים אנפאנג אז ער וויל נור איין זאך, נעמליך, "צו מאכען א לעבען". בינו לבינו קריכט ער אבער ביסלעכווייז צו דערגרייכען דעם פונקט פון עשירות, און ווען אזאלכע קאנען דאס נישט ערגרייכען מיט׳ן הדרך הישר, מיט׳ן דרך הטבע, ווערען זיי צוליעב רייכטהום פשוט׳ע רויבער און באנדיטען.

אט אזוי האבען מיר די צוויי צושטערונגס עלעמענטען איבעראל אין דער גאנצער וועלט וואס פארפיהרט און צושטערט די מענשהייט.

אבער גאט ב"ה, ליידעט און דולדעט יענע ביידע פארפיהרענדע כחות און ער ערלויבט זיי צו טהון וואס זיי ווילען לויט זייער הארץ באגעהר,—אבער נור ביז א געוויסער צייט.

מיר געפינען אבער אז גאט ב"ה האט ליעב די ארעמע און זארגט פאר זיי אין אלע הינזיכטען. די גמרא זאגט אונז אפילו, אז "יאה עניותא לישראל". (חגיגה ט) ד"ה, ארעמקייט איז שעהן און פאסט זיך פאר׳ן איד.

די נביאים האבען זיך געפיהלט געפלעפט אין דיעזען ענין, זיי פרעגען "מדוע דרך הרשעים צלחה"? (ירמיה י"ב) ד"ה, פארוואס ערלויבט גאט אז דער רשע זאל מצליח זיין אין רייכקייט? דאס קאן אבער קיין שום בשר ודם בעגרייפען פונקט אזוי ווי מ׳קאן נישט בעגרייפען אלע אויבערשטע וועלטען אין זייער גאנג און אין זייער עקזיסטענץ.

די הייליגע תורה לערענט אונז מיט ווארט און מיט ביישפיעלען אז מענשען דארפען דאנקבאר זיין צו גאט פאר ארעמקייט אזוי גוט ווי פאר עשירות. אט האבען מיר די עראייגנים פון איוב, וויאזוי ער איז צוערשט געווען זעהר רייך און פלוצים האט גאט געגעבען רשות צום שטן אז ער זאל איהם ארעם מאכען. איוב האט טאקע דאמאלס אלעס פערלוירען, פארמעגען, קינדער און אפילו דאס געזונד. ער האט זיך שטארק געפלאגט אי מיט׳ן ארעמקייט און אי מיט׳ן "שחין" וואס ער האט בעקומען אויף זיין גאנצען גוף. זיין ווייב האט איהם געראטהען "ברך ד׳ ומות"! ד"ה, לעסטער גאט ועסטו שטארבען און זיך אויפהערען צו פלאגען. האט אבער איוב איהר געענטפערט, "אך את הטוב נקבל ואת הרע לא נקבל"? ד"ה, אז מ׳דארף דאס ארעמקייט אננעמען באהבה פונקט אזוי ווי דאס רייכקייט.

אבער אחוץ דעם האט אונז גאט געלערענט דורך א פיגוראטיווע פארשטעלונג, אז ביי איהם איז דער ארעמאן אזא חשוב ווי אן עושר און א צדיק. דערפאר הייסט גאט אז מ׳זאל צו איהם ברינגען די ערבה, די פשוט׳ע ווערבע, מיט לויבגעזאנג.

מיר זעהען דאס פיגוראטיווע בילד אין דעם ענין און פעראָרדענונג וואס גאט האט אידען געגעבען דורך משה׳ן אז מ׳זאל אום סוכות נעמען פיערלריי פראדוקטען און דאס ברענגען פאר גאט און זיך פרייען פאר איהם זיבען טעג. (ויקרא כ"ג)

די פיער מינים זענען: "פרי עץ הדר", אן אתרוג, "כפות תמרים", דעם לולב, "ענף עץ עבת", דעם הדס, "וערבי נחל", א ווערבע—

נאך א גענויע בעטראכטונג פון דיעזען געזעץ וואס גאט האט געגעבען מיט דיעזע פיער מינים מוז מען שטעהן בלייבען און שטוינען. מילא אז אתרוג—איז א שעהנקייט, א הדר. א לולב איז אי הויך און אי שעהן. דער הדס איז אויך זעהר א שעהנע זאך. אבער מערקווירדיג, וואס האט דארט צווישען יענע שעהנהייטען אויך אן איינפאכע ווערבע צו טהון? דאס איז דאך א ביליגעס געוואוקס!

נור אט אין דעם שטעקט דער סוד פון די צוויי עלעמענטען, עשירות און עניות. דער לולב, איז טאקע א גדול, ער שטעלט־פאר, די גדולים צווישען אידען ווי למשל רבנים, אד"ג. דער הדס וואס איז אביסעלע קלענער פון לולב שטעלט־פאר אנדערע פיהרערס ווי למשל דיינים חזנים און שמשים. דער אתרוג, רעפרעזענטירט די בעלי צדקה וואס מיינען אז מיט זייער גרויסקייט און חשיבות זענען זיי העכער ווי אנדערע. זאגט אבער גאט ב"ה—זאל די פשוט׳ע ווערבע אויך דארט זיין, דער ארעמאן—די ווערבע—האט ביי מיר פונקט אזא תשיבות ווי דער עושר, נעמט דאס צוזאם און פרייט אייך פאר גאט. גאט האט אייך אלע ליעב. גאט האט די ווערבע (ארעמאן) בעשאפען אזוי גוט ווי ער האט בעשאפען דעם אתרוג (עושר).

די ליעבע צו דער מענשהייט, ארעם און רייך, האט גאט ב"ה אפענבארט אין פאלער מאס ווען ישוע המשיח איז ערשיענען אין דיעזער וועלט אזוי ווי עס הייסט אין יוחנן ג׳ 16: "אזוי האט גאט די וועלט געליעבט (דעם ארעמאן ווי דעם רייכען) אז ער האט געגעבען זיין איינגעבארענעם זאהן כדי אלע וואס גלויבען אין איהם זאלען נישט פארלוירען געהן נייערט זאלען האבען דאס אייביגע לעבען".